

Julian király

2012 augusztus 23. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A modern kor háborúit már nem puskákkal és repülőgépekkel vívják.

A győzelmet az szerzi meg, akiről a nyilvánosság elhiszi, hogy igaza van, jogos a követelése.

Nem, nem a törvénykönyvek szerint jogos, hiszen ügyvédek azért vannak, hogy a törvényeket szétcincálják, bebizonyítsák mindenr?l az ellenkez?jét, s kés?bb tévém?sorokban sztárvendégként f?z?cskézzenek.

Itt az ember bels? igazságérzetér?l van szó, s nyilvánvaló, hogy egy magányos, de cseppet sem feddhetetlen jellem? ember sikeresebb lehet a szívekért vívott csatában, mint a világ legnagyobb katonai hatalma.

Julian Assange, bár egy nagykövetség vendége-rabja, mégsem lesz Mindszenty bel?le. Assange tipikusan XXI. századi h?s. Cinikus, pénzéhes és hatalomvágyó, aki ugyanakkor szembeszáll az információs monopóliumot birtokló óriásokkal. Minden törvényt áthágva kiadja az amerikai diplomáciai levelezést, mivel egy cseppet sem érdekli, hogy ez milyen következményekkel jár az amerikai biztonságra nézve. Ezt senki sem tudja persze, Amerika sem, az egy évtizede zajló fenyegetettségi mánia, a minden sarkon al-kaidás alvó ügynököket látó újmcarthysta paranoia megölte a rendszer hatékonyságát. Ma az amerikai védelmi hálózat óriási, gyanakvó, pénzzel alaposan kitömött. Emellett roppantul bosszúálló.

Assange pedig megcsinálja a szerencsáját egy világméret? botrány segítségével. A WikiLeaks számláinak

befagyasztása nem csak azért volt fájó, mert nem folytathatja a legtöbbször unalmas, semmi különleges szenzációval nem bíró iratok felfedését, hanem mert véget ér az aranyélet a világpolgár ausztrál számára. A mindig semleges és mindig hűvös svédek persze rájönnek, hogy Julian király esetleg meg nem engedett romantikus kalandba keveredett ott fenn, északon, amelynek megtörténtét bizonyítani ugyanúgy lehetetlen, mint az ellenkezését, ha csak nincsenek tanúk vagy filmfelvétel. Márpedig ilyen helyzetekben általában nincs sem egyik, sem másik. Assange ezért berohan az ecuadori követségre, és politikai menedékjogot kér, s természetesen kap.

Ausztrália alapvetően mőködő ország, most szövetségesei miatt mégsem tudja megvédeni állampolgárát. Az a helyzet állt el, hogy egy nyugati kultúrkörből származó, demokratikus-anarchista gondolkodású, fehér bőrű férfi a nyugatiak elöl menekül. Kiábrándító látni, hogy a britek mindent megtesznek az új típusú médiasztár elkerítésére, akár még a nagykövetségre is behatolnának, sutba vágva minden törvényt és szokást, egyszerűen azért, mert ezt a tengerentúlról kérik tőlük. Nagyon fontos ez a szövetség, egy vérből való k, de azért Assange mégsem brit iratokat fedett föl, így a nagy buzgólkodás roppantul visszatetsz.

Ecuador mellett biztosan befogadta volna Venezuela vagy Kuba is, de talán Észak-Koreával is meg lehetett volna próbálkozni. Assange tényleg veszélyben van, tényleg nem elképzelhetetlen, hogy egy nap fehér neoncsovekkel teli szobában találja magát, szemben három öltönyössel, valahol Amerikában. Miért is? Hogy elnyerje méltó büntetését? Hogy kiderüljön, miért is szórta ki a világhálóra a leveleket? Mert Assange-nak van egy nagy aduja. Az, hogy érinthetetlen. Bőne az emberek szemében nagyjából egy bolti lopással egyenértékű, kicsit romantikus is, a kémkedés filmeknek köszönhetően egyáltalán nem egyértelműen elítélendő. Nyilván nagyon-nagyon veszélyes is lehetne a WikiLeaks működése, ha az amerikai hírszerző- és hadigépezet nem volna önmagában roppantul kiszámíthatatlan és gyilkos természet.

Amíg azonban így van, Julian királynak mindig igaza lesz, akkor is, ha látszik, koronája csak egy ananász csutkája.

mno.hu - Sitkei Levente

Ajánló